

AIN KARIM

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

ZÁŘÍ 2014

ROČNÍK XII.

ČÍSLO 137

SLOVO OTCE VÁCLAVA

Milí farníci,

vítám vás opět po prázdninách na stránkách našeho farního časopisu Ain Karim. Doufám, že jste si během prázdnin alespoň trochu odpočinuli a nasbírali potřebné fyzické i psychické síly do nového školního roku, a to jistě nejen žáci a studenti, ale i rodiče i všichni ostatní.

Na stránkách tohoto zářijového čísla se můžete dozvědět z několika reportáží o našich farních prázdninových aktivitách a vy, kdo jste se jich přímo zúčastnili, můžete zavzpomínat třeba na farní cyklo dovolenou ve Štěkni, Celostátní setkání mládeže nebo pouť do Zlatých Hor.

Když jsme u poutí: jistě jste mnozí během prázdnin také putovali – třeba v rámci svých dovolených – na různá více či méně známá poutní místa, která jste si možná vybrali záměrně, možná na ně narazili náhodou.

V souvislosti s našimi návštěvami poutních míst mě už delší dobu provází otázka, jaký je rozdíl mezi putováním a poutní turistikou. Při obou navštěvujeme místa spojená s křesťanstvím, s církví, nádherné kostely se slavnými dějinami, významné kláštery, místa zjevení Panny Marie, mnohdy velmi silně vnímáme, jak je ta půda až jaksí prosáklá modlitbou a Boží přítomností. A vidíme zde dva druhy lidí: poutníky a turisty. Někdo by řekl: věřící jsou poutníky, nevěřící jsou turisty, ale dovoluji si tvrdit, že to může být i naopak – opravdu se mi mnohokrát stalo, že jsem

potkal věřící turisty a nevěřící, či spíše hledající poutníky.

Ten rozdíl spočívá v jedné věci: s čím na poutní místo přicházím a co si odnáším. Pokud je to jen perníkové srdce z pouti, pocit, že jsem byl zas někde, kde to neznám, ale třeba i plný foťák fotek nebo minuty či hodiny videozáznamu, pokud hodnotím počasi a náladu (třeba i tu „duchovní“), dovoluji si tvrdit, že o žádnou pouť ve skutečném slova smyslu nešlo.

Skutečná pouť – čili putování – už samo v sobě ukazuje ne na chvíli, místo, pocit, ale na celý proces, na to jak se připravím už doma, jakým způsobem prožívám putování samotné (a je jedno jestli pěšky, autobusem, nebo třeba letecky), ale především jestli a jak pouť mění můj život. Z pouti bychom se měli vrátit ani ne tak plní zážitků, ale především s proměněným srdcem, osloveni Bohem, posílení setkáním s Kristem a povzbuzeni Duchem svatým na naší další životní cestě (vlastně také pouti).

Nedávno jsem četl provokativní úvahu o tom, že když člověk dobře prožije jednu jedinou pouť a dobře ji zužitkuje, vlastně už nikam dál nemusí putovat, nemusí hledat nová poutní místa, protože to, co prožil, mu stačí na celý život. Jistě je to odvážná myšlenka, která ale vede k hlubokému zamyšlení nad tím, jak ve svých – třeba letošních prázdninových – putováních nacházím Krista a čerpám z jeho milosti.

o. Václav

blahoslavená
Růžena z Viterba

* 4. září *

Narodila se v chudé rodině ve Viterbu v Itálii v roce 1233. Od dětství měla ráda ústraní a zamílovala si modlitbu a rozjímání. Legenda vypráví, že již v dětství vzkříšila mrtvou tetu a často se dostávala do vytržení. V 15 letech onemocněla a prožívala vidění, ve kterých ji Panna Maria nabádala, aby vstoupila do třetího řádu sv. Františka a v domě si proto upravila celu k rozjímání.

Po uzdravení tak Růžena opravdu udělala. Z cely vycházela ven a nabádala lidi k pokání. Mnoho lidí přijímalo její rady a ona brzy dostala pověst kazatelky. Také do Viterba se dostalo bludné učení Albigenské a Růžena se neohroženě postavila na obranu katolické víry. Tak se dostala i do sporu s císařem Bedřichem

II., který se postavil proti papeži Inocenci IV. Růžena přesvědčovala občany, aby se postavili na stranu papeže. Byla proto vypovězena i s rodiči z města. Přestěhovali se do Castello Soriano. Růžena pokračovala v kazatelské činnosti a na její přímlyvu došlo i k několika uzdravením a tato zázračná uzdravení přivedla i několik zbloudilých lidí zpět do katolické církve. Po smrti císaře Bedřicha II. se Růžena s rodiči vrátila zpět do Viterba. Jejím přáním bylo vstoupit do řádu klarisek, ale pro její chudobu jí byl vstup do tohoto řádu odepřen. Také předpověděla, že když ji klarisky nepřijaly za života, přijmou ji mezi sebe po smrti.

Růžena zemřela na tuberkulózu ve věku osmnácti let. Pověst o její svatosti se brzy rozšířila po celé Itálii. Papež Alexandr IV. dal na přání klarisek v roce 1258 její neporušené ostatky přenést do klášterního kostela Panny Marie růží. Dále dovolil, aby v den přenesení byl slaven její liturgický svátek. Ačkoli proces svatořečení nedospěl nikdy k závěru, byla Růžena z Viterba přesto přijata do římského martyrologia. V roce 1922 byla prohlášena patronkou katolických dívek v Itálii a později i ženské větve třetího řádu sv. Františka. Je zobrazována s křížem v ruce a s věncem růží na hlavě.

Připomínáme si její památku 4. září.

MS

OHLEDNUTÍ

Velká farní pouť do Zlatých Hor

V sobotu 9.8.2014 se konala velká pouť k svátku Nanebevzetí Panny Marie do Zlatých Hor. Pouť organizačně zajišťoval pan kostelník Jan Škuta. Před odjezdem nám požehnal náš farář o. Vítězslav a zvonily zvony. Během cesty k poutnímu

místu jsme zpívali mariánskou píseň, pak následoval růženec. K poutnímu kostelu jsme přijeli kolem půl desáté, byl rozchod a o čtvrt na jedenáct byl slavnostní růženec. V jedenáct hodin začala slavnostní mše svatá, kterou celeburoval

kardinál Miloslav Vlk a biskup František Lobkowicz. Pan kardinál měl krásné kázání k svátku Nanebevzetí Panny Marie o štěstí a životě každého člověka.

Odpoledne po slavnostním požehnání o. biskupa odjel autobus s poutníky na domluppenou návštěvu k otci Klementovi do Stěbořic, kde je kostel Narození Panny Marie. Bylo to velmi dojemné setkání, dostali jsme každý malý dárek – obrázek sochy Panny Marie, která je umístěná ve skále v areálu parčíku kostela. Obrázek byl i s požehnáním o. Klementa. Poté nás pozval na malé občerstvení. Při té příležitosti jsme poznali část rodiny o. Vítězslava – podíleli se na přípravě občerstvení. Pak jsme navštívili kostel, o. Klement nás seznámil s jeho historií a odpovídal na naše dotazy. Pomodlili jsme se a zazpívali píseň k Panně Marii. Byl to krásný a hluboký zážitek, díky všem organizátorům a účastníkům.

Marie a Irenav

Diecézní setkání mládeže v Odrách

Určitě všichni vědí, o co se jedná, ale pro ty, kdo přece jenom jsou na pochybách, tak si dovoluji to vysvětlit. Diecézní setkání mládeže je setkání mladých s otcem biskupem. Toto setkání se letos uskutečnilo 29. 7. - 3. 8. 2014 v Odrách.

Jelikož jsme byly s Eliškou Barabášovou v přípravném týmu jako jedny z animátorů skupin, tak nedokážeme říct, jaký to byl pocit přijet na setkání jako účastníci. Měly jsme možnost pozorovat účastníky setkání postupně, jak přijíždějí, ať už na kole, autem či vlakem a jejich tváře, které zatím netuší, co od tohoto setkání mají očekávat.

Po ubytování se všichni shromáždili v Kostele sv. Bartoloměje, kde následovala mše svatá. Po mši svaté jsme se všichni přesunuli do parku k pódiu, kde bylo zahájení setkání. Pak nám moderátoři představili hosty a také děkanátní vlajky, které poté požehnal otec biskup. Když jsme dojedli večeri z vlastních zásob, nastala večerní modlitba. Druhý den byl pro účastníky připraven následující dopolední program: ranní modlitba, společná scénka a katecheze, které byly rozděleny podle věkových kategorií zúčastněných. Po katechezi se všichni rozdělili do ještě menších skupinek, ve kterých se rozebíral obsah katecheze. Poté program pokračoval modlitbou, sportovními aktivitami, workshopy, mší svatou, večerí a večerním programem.

Čtvrtek měl podobný program jako středa: katecheze, skupinky, mše svatá, sportovní aktivity, workshopy a koncerty.

V pátek po ranní modlitbě jsme se vypravili na poutní místo "MariaStein", kde se konala mše svatá. Po obědě jsme se pomodlili růženec a vrátili se zpět do Oder, kde nás čekal večerní program, ukončený modlitbou.

V sobotu za námi přijely rodiny z diecéze, pro které byl připraven miniprogram a občerstvení. Pak jsme

společně slavili mši svatou a potom jsme se přesunuli na oběd. Dále následovaly sportovní aktivity a koncert od skupiny „Paprsky“. Vyvrcholením celého setkání byla noční vigilie, při které jsme putovali městem za zpěvu písní a světel pochodní. Byl to opravdu moc krásný zážitek. V neděli nás čekalo balení, mše svatá, po které jsme se všichni rozjeli do svých domovů.

Po dobu setkání nás provázela svým zpěvem Stěbořická schola Anežka a motto: „Není dobré, aby byl člověk sám.“ (Gn 2,18)

Nakonec bych vám chtěla sdělit své pocity. Myslím, že toto setkání se velice vydařilo, byl to moc pěkný zážitek... setkání s Bohem a kamarády. Určitě bych tím chtěla povzbudit všechny mladé lidi, aby se zúčastňovali setkání mládeže, protože není dobré, aby byl člověk sám.

Simča Kováčová

Malá pouť maminek a dětí k Panně Marii

V úterý 24. června po mši svaté jsme se společně s maminkami, se kterými se scházíváme po úterních ranních mších, vydaly od kostela do Bělského lesa ke kapličce k Panně Marii. Vzhledem k nemocem našich ratolestí a nejistému počasí v předchozích dnech jsme neočekávaly příliš velkou účast. Hospodin je ale velmi milostivý a tak nejen, že se ochořelé děti uzdravily, svítilo krásné sluníčko, ale i účast byla hojná.

Sešlo se nás kolem třiceti maminek (dětí nepočítaně). Přišly jak čerstvé maminky s nemluvnátky, tak zasloužilé matky rodu a obzvláště nás potěšilo, že se k nám připojily i babičky, kterým naši drobečkové zpestřují svými méně či více hlasitými projevy (nejen) úterní tiché mše. U Panny Marie jsme se pak společně pomodlily modlitby matek.

Modlitby matek jsou především modlitbou odevzdání. Odevzdání sebe sama, našich dětí, vnuků a našich vztahů, našich radostí i trápení do Božích rukou. Společně jsme zpívaly chvalozpěvy, prosily o odpuštění, četly z Písma, děkovaly za dar mateřství, prosily za jednotu v našich rodinách, v církvi a na závěr jsme do košíčku u paty kříže odevzdaly na lístečcích

napsaná jména našich nejdražších. Bylo to velmi krásné a milé setkání.

I když jsme každá jiná a ani se třeba příliš dobře neznáme, spojuje nás právě to důstojné a požehnané povolání – mateřství. Snad se zase brzy v takto pestrém složení setkáme a spolu s Pannou Marií společně poprosíme za své děti.

Modlitby matek je ale možné modlit se pravidelně. Pro založení modlitební skupinky postačí dvě maminky, které si důvěřují a chtějí se scházet k modlitbě. Právě tak se v roce 1995 v Anglii sešly dvě babičky, Veronika a její švagrová Sandra, které pocítily touhu odevzdatněji se modlit za své děti. Od té doby se modlitby matek rozšířily do více než sto zemí po celém světě a zaznamenaly mnohé krásné ohlasy a vyslyšení.

Více informací pro založení modlitební skupinky na www.modlitbymatek.cz

Pane, nech mě zůstat tak blízko Tvého srdce, abych mohla předvídat potřeby lidí kolem sebe. Chápat je, jak je chápeš ty, chápat jejich strach a bolest, pláč jejich srdce, jejich samotu a pády. Ať dávám a nepočítám, ať dávám svobodně a všechno z lásky k nim a pro Tvé svaté jméno. (Z brožurky hnutí Modlitby matek)

Ája Kuchařová

FOTOSOUTĚŽ

Redakční rada vybrala tyto tři vítězné fotografie z farní prázdninové fotosoutěže. Všechny fotografie jsou ke zhlédnutí na webových stránkách farnosti.

„NAŠE“ SESTRY

V roce 1980 zakoupila Kongregace Dcer Božské Lásky se sídlem v Opavě rodinný domek vedle farního kostela v Zábřehu, aby zde sestry založily komunitu, do listopadu 1989 ovšem z politických důvodů tajnou. Po Sametové revoluci se otevřely řádům a kongregacím v naší vlasti nové možnosti pastorační, a tak i sestry využily situaci a v souladu se svým zaměřením poskytovaly v domku možnost ubytování pro vysokoškolské studentky, a to až do roku 2002.

Od léta tohoto roku začaly poskytovat azyl „nájemníkům“ asi náročnějším – totiž o. Vítězslavu Řehulkovi a jeho kaplanům, kteří zde zřídili provizorní faru po dobu stavby nového kostela Svatého Ducha. Jistě to pro sestry nebylo vždy snadné, musely se uskromnit a strpět náročný provoz farnosti: návštěvy, setkávání, společenství, přípravy snoubenců, dům byl skutečně vytížen na maximum.

I poté, co se o. Vítězslav přestěhoval v roce 2008 do kněžského bytu v novém kostele, poskytují sestry zadní část svého domku jako byt kaplanům, kteří se starají o farní kostel. Propojení sester s farností tedy zůstává, i když provoz v domě je o poznání klidnější.

O letošních prázdninách se ovšem v životě Dcer Božské Lásky v Ostravě mnoho změnilo. Jelikož má kongregace nedostatek mladých sester, je potřeba ty ostatní přeskupit a posílit komunitu v mateřském klášteře v Opavě, kde sestry otevřely Domov pro seniory. Po jarní změně provinční představené bylo tedy rozhodnuto, že po téměř pětaticeti letech opustí sestry Ostravu.

Dovolím si tvrdit, že pro všechny to bylo překvapení nemilé – sestry patřily do naší farnosti, tvořily její nedílnou součást a to jistě nejen skrze své modlitby a duchovní podporu, ale i skrze konkrétní pomoc třeba právě poskytováním zázemí kněžím, podáváním eucharistie při nedělních mších svatých a další. Není tedy divu, že v neděli 17. srpna se se sestrami přišlo do farního kostela rozloučit spolu s kněžími i mnoho vděčných farníků.

Chceme sestrám poděkovat za vše, co pro farnost i pro nás kněze vykonaly, za poskytované zázemí, které nebylo jen o „nájmu prostor“, ale především o srdečných vztazích, podpoře a sounáležitosti, také mnohdy o obrovské trpělivosti a vstřícnosti.

A dobrá zpráva na závěr? Dům v ulici U Zámku 6 stále zůstává v majetku Kongregace Dcer Božské Lásky, nadále zde bydlí zábřežský kaplan (a také noví nájemníci, věřící manželé, s nimiž se jistě brzy seznámíte), ale co je hlavní: díky tomu můžeme mít naději, že se sem sestry opět po nějaké době vrátí, ovšem pod jednou podmínkou, o níž mluvila při rozloučení s. Marie, že se totiž i my zapojíme do modliteb za nová řeholní povolání, která by pomohla Kongregaci znovu svůj dům obsadit. Takže: už abychom zaklekli ;-)

o. Václav

INFORMACE

- **10. 9. Setkání nových katechumenů** se uskuteční ve středu v 19.00 v knihovně pastoračního centra
- **11. 9. Setkání katechumenů II.** ročníku se uskuteční v 19.00 v knihovně pastoračního centra
- **11. 9. Nábožko pro dospělé** v 19.00 v pastorační místnosti farního kostela. Téma: *Postavy Starého zákona – Abrahám. F. Böhmová*
- **17. 9. Benefiční koncert** charity v 18.00 v kostele Svatého Ducha
- **19. 9. První setkání bířmovanců** bude v 19.00 v kostele Svatého Ducha
- **19. 9. první Farníček** v 9.30 u sester Salesiánek
- **21. 9.** bude v kostele Svatého Ducha **mše svatá Na poděkování za úrodu**
- **21. 9. Farní koncert s vernisáží** v kostele Svatého Ducha v 19.00
- **22. 9.** v 18.00 **mše svatá s uctěním relikvií sv. Jan Maria Vianey**, celebrotovaná otcem biskupem a přenášena TV NOE
- **25. 9. Nábožko pro dospělé** v 19.00 v pastorační místnosti farního kostela. Téma: *Postavy Starého zákona – Abrahám (pokračování). F. Böhmová*
- **28. 9. začnou Taneční večery** v pastoračním centru vždy v neděli 17.30 pro začátečníky, 19.30 pro mírně pokročilé
- Každé úterý a čtvrtek pokračuje farní aerobic a pilates, začátek vždy v 18.00 a 19.00
- ...
- **4. 10. pouť ostravského děkanátu** za nová kněžská a řeholní povolání do baziliky ve Frýdku. Dopoledne Turzovka, cena 200,- Kč.

Modlitba bířmovance

*Dobry Bože,
povolal jsi mne k životu,
do času a prostoru tohoto světa.
Při křtu jsi mne učinil svým dítětem.
Chválím tě za tvou moudrost a velikost.*

*Pane Ježíši,
ty mne učíš znát Otce.
Ty jsi mne nazval svým přítelem
a své přátelství dokázal
svou smrtí na kříži.
Děkuji ti za tvou blízkost,
že ti mohu naslouchat skrze Písmo svaté
a mluvit s tebou v modlitbě.*

*Duchu svatý,
Ty mne zahrnuješ svou láskou.
Prosím tě dej,
ať tě svým rozumem poznávám.
Otvírej mé srdce,
abych tě stále více miloval.
Abych každý okamžik,
který je tvým darem,
prožíval s tebou.*

*Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky
a navěky věků. Amen.*

Ain Karim – měsíčník římskokatolické farnosti Ostrava-Zábřeh, registrován na MKČR č. E13947. Vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Zábřeh, U zámku 6, IČO 45210446, tel.: 599 097 086. Příspěvky zasílejte na: ainkarim@centrum.cz
Internet: www.farnostoz.cz
Vedoucí redaktor: o. Vítězslav Řehulka
Redakční rada: o. Jakub Dominik Štefík, o. Václav Tomiczek, M. Domašik, M. Staňková, F. Böhmová, L. Stulová
Grafická úprava a sazba: J. Böhm
Číslo 137 dáno do tisku 4. září 2014